

Svar (11/2 97)

Trafikministeren (Bjørn Westh):

I henhold til § 1, stk. 4, i Trafikministeriets bekendtgørelse nr. 33 af 15. januar 1997 om buskørsel kan kørsel med bus udføres tilladelsesfrit som ikke-erhvervsmæssig personbefordring, hvis en række betingelser er opfyldt.

En af disse betingelser er, at kørslen skal udføres vederlagsfrit. Der kan dog opkræves betaling for dækning af variable udgifter, som f.eks. udgifter til benzin eller olie. Hvis der opkræves vederlag for kørslen, kan kørslen ikke udføres tilladelsesfrit, men vil kræve tilladelse i henhold til buslovgivningen.

Med hensyn til den konkrete sag, der henvises til i begrundelsen til spørgsmålet, har lokalcenteret i Tranbjerg oplyst, at centeret ikke kræver vederlag for kørsel med centerets egen bus. Bussen anvendes alene til centerets fællesture.

Lokalcenteret henviser til, at Århus Byråd har truffet beslutning om, at ældre, der ønsker at anvende centerets aktiviteter eller ønsker at blive befordret til en klub eller lignende, kan blive transporteret til sådanne aktiviteter ved bestilling til centeret om transport. Centeret bestiller i så fald enten en taxivognmand eller en busvognmand til at udføre denne kørsel.

Århus kommune har i sagens anledning oplyst følgende:

Byrådet har i henhold til bistandslovens § 50 besluttet, at der gives transporttilbud til følgende personer:

- a) Pensionister med en fysisk og psykisk lidelse, der ikke er i stand til at benytte kollektiv transport.
- b) Pensionister, hvis benyttelse af offentlige transportmidler er udelukket på grund af manglende busafgange.

For at stille alle pensionister lige i kommunen har byrådet endvidere besluttet, at de, der benytter sig af den særlige kørselsordning, skal betale samme pris for denne ydelse, som de der benytter den kollektive trafik.

Det er endvidere besluttet, at ældre, der ønsker at benytte sig af ordningen, skal rette henvendelse til det lokalcenter, hvortil de er knyttet, hvorefter centeret foretager bestilling af kørslen. Kørslen udføres som nævnt som taxi- eller buskørsel, herunder af Århus Sporveje, der udfører buskørslen som speciel rutekørsel.

Den buskørsel, der henvises til i spørgsmålet, er således undergivet buslovgivningens bestemmelser om erhvervsmæssig personbefor-

dring, hvilket betyder, at den, der udfører buskørslen, kan fastsætte vederlag for kørslen. Der er ikke noget til hinder for, at dette vederlag svarer til Århus Sporvejes bustakster i området.

Spm. nr. S 1333

Til kulturministeren (5/2 97) af:

Kim Behnke (FP):

»Vil ministeren redegøre for, hvorfor der ydes offentlig støtte til fremme af dansk film, når en række af de støttemodtagne film rent faktisk er på engelsk?«

Begrundelse

I argumentationen for, hvorfor der skal anvendes skatteydermidler på fremme af film i Danmark, bliver det ofte fremført, at det er for at bevare dansk filmkultur, og at Danmark som et lille sprogeområde ikke har en tilstrækkelig kommerciel basis for ret mange film på dansk. Hvis det skal være rigtigt, så forekommer det ulogisk, at en del af de film, der ydes støtte til, rent faktisk er engelsksprogede. Der findes jo nok af engelsksprogede film på verdensmarkedet, hvorfor Danmark og danske skatteydere vel ikke har nogen direkte interesse i at fremme disse engelske film.

Svar (11/2 97)

Kulturministeren (Ebbe Lundgaard):

Ministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet udtalelse fra Det Danske Filminstitut. Det fremgår af Filminstitutets udtalelse af 7. februar, at der i perioden 1972-1997 er ydet støtte til i alt 410 danske spillefilm, hvoraf 11 er indspillet på engelsk.

Det fremgår af filmlovens § 1, at lovens formål er at yde støtte til at fremme filmkunst og filmkultur i Danmark. For at en filmproduktion kan opnå støtte fra Filminstitutet, kræves det, jf. § 21 stk. 1, at filmen har en dansk producent og at den enten er indspillet på dansk eller »rummer en særlig kunstnerisk eller teknisk indsats, som medvirker til fremme af dansk filmkunst og filmkultur i Danmark«. Med hensyn til co-produktioner fremgår det af filmlovens § 21, stk. 3,